

ner, sagde jeg: Jamen at lave nogle forenklinger, at lave nogle forbedringer, som virksomhederne – troede vi – gerne ville have, og som der kommer meget negative reaktioner på, er der jo ingen grund til.

For det er forkert – jeg kan ikke huske, om det var hr. Flemming Hansen, eller hvem det var af ordførerne, der sagde det – at det med de 8 hverdage var for at tjene penge. Nej, det passer ikke. De 8 hverdage var gennemsnittet i forhold til, at man ville have fået en længere afregningsfrist for A-skatten i forhold til i dag og man ville have fået en lidt kortere afregningsfrist for punktafgifterne i forhold til i dag. Men det vil være provenuneutralt; det vil ikke give nogen sum som resultat af ændringerne.

Og da jeg kunne konstatere, at der hos dem, vi henvender os til, som vi gerne vil lave nogle fælles regler for, ikke var ønske om de fælles regler, så var min omgående reaktion: Jamen så fastholder vi den del af det, nemlig afregning for A-skatten den 10. og punktafgifter den 15.

Jeg kan så konstatere, at det har der også været tilfredshed med, og er der noget, vi angler meget efter, er det at prøve at få folk til at være glade for den måde, vi gør tingene på. Vi er ikke optaget af at genere nogen. Vi er faktisk optaget af at prøve at lave de her ting på en måde, så de fungerer bedst muligt.

Jeg tror, det langt hen ad vejen var det, der var hovedpunkterne.

Der var til sidst en bemærkning fra hr. Kim Behnke om gebyrerne. På det felt her, vil jeg sige til hr. Kim Behnke, mener jeg faktisk også vi harmoniserer, om jeg så må sige, gebyrerne. Den del er også med. Men der kan jo være andre felter. Hvis man prøver at se på det område, vi har fat i her, vil man se, at hvad enten vi taler om renter, eller vi taler om frister, eller vi taler om fælles regler, så forsøger vi også at have den del med.

Hvis det er sådan, at der er nogle ting, vi skal pleje lidt under udvalgsbehandlingen, så stiller jeg mig i sagens natur gerne til rådighed for det. Men dette er et forsøg på at lave fælles regler for noget, der ligner hinanden, i stedet for at have det dækket af forskellige love med forskellige regler, der gør, at det bliver ganske besværligt for en hel masse mennesker at skulle holde styr på, hvad reglen så er i en bestemt lov, og at der kan være andre regler i en anden lov.

Jeg håber, at det her er et positivt skridt, som kan være med til at lette besværlighederne for

nogle, der gør et stykke arbejde for, at det her samfund kan hænge sammen.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslagene overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslagene henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

10) Første behandling af lovforslag nr. L 21: Forslag til lov om ændring af husdyrbeskatningsloven. (Afvikling af nedskrivning).

Af skatteministeren (Ole Stavad).

(Fremsat 6/10 99).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Jens Peter Verner (S):

Det lovforslag, som vi skal behandle her i dag, er en ændring af husdyrbeskatningslovens regler vedrørende nedskrivning af værdierne af husdyrbesættninger. Det er jo sådan, at lovforslaget er fremsat som et led i regeringens forslag til finanslov for år 2000.

Det, som jo er indholdet af lovforslaget, er en nedtrapning af landbrugets ret til at nedskrive værdierne af husdyrbesættningerne. Hidtil har det jo helt tilbage fra 1981 været sådan, at man har kunnet foretage disse nedskrivninger med 31 pct. af den værdi, besættningerne nu var opgjort til. Med lovforslaget sker der over 6 år en gradvis nedtrapning af den ret til nedskrivning.

I Socialdemokratiet synes vi, det er rigtigt, at man ikke med denne ordning udskyder skatten, som det har været tilfældet. For landbrugets vedkommende betyder det, at den ret, det har haft til en rentefri skattecredit, afvikles. Rentevirkningen skønnes for landbruget at have en størrelse på 10-15 mio. kr. i år 2000, men selvfølgelig afhængigt af, hvilken rentesats man i